

El SARS-COV-2 ha aturat el món

El ritme frenètic de la societat capitalista ha fet una pausa impensable fa molt pocs dies. Ara tenim l'oportunitat i l'obligació d'utilitzar aquesta calamitat per fer-ho millor. I és que la propagació del virus d'un país a un altre ha deixat despulpat el sistema amb totes les seves mancances i injustícies a la vista. Només en un context de globalització absoluta es pot entendre el que ha passat.

Agraïment

Abans de continuar, però, volem destinar aquestes línies a agrair tota la feina que feu tot el personal mèdic, d'infermeria i auxiliar, zeladors, personal de neteja, manteniment i cuina, cosidors i cosidores, empreses que s'han reinventat per crear material sanitari, personal de botigues i supermercats, pagesia, transportistes, investigador/es, científic/ques... Sense vosaltres això seria molt pitjor.

Retallades criminals

Aquests dies hem de fer memòria i recordar d'on venim. Ara ens trobem immersos en un malson sanitari, a una passa del col·lapse en l'atenció als pacients i amb un risc elevat de contagi per part dels sanitaris i de tot el personal de suport (neteja, manteniment, cuina, etc.). I d'on venim? Doncs de les retallades que van executar, primer el govern tripartit (PSC-ERC-ICV) i després el govern d'Artur Mas (CiU). Una dècada a les seves mans ha deixat Catalunya com la comunitat amb més sanitat privada de tot l'Estat, només superada per ben poc per la Comunitat de Madrid. En aquest context de pandèmia mundial és quan es posen de manifest les mancances del sistema. Unes garanties socials que un dia ens van arrabassar els neoliberalismes català, espanyol i europeu. Ara n'estem pagant les conseqüències més cruels.

Omnia sunt communia

Si, ni en un moment com aquest, el negoci sanitari privat no pot estar a l'altura i posar-se a disposició de l'Estat al 200 % com la pública, per què el permetem? Quins recursos estan reservant per a qui els pugui pagar mentre a la pública han de triar qui pot viure i qui ha de morir? Expropiem-ho tot. Vam rescatar els bancs per una crisi financera que ells mateixos havien provocat. Ens tornaran aquells diners? Ara ens rescataran a nosaltres? Expropiem-ho tot.

Capitalisme i supèrbia

Un darrere l'altre, gairebé tots els països hem caigut en els mateixos errors. En primer lloc, posar per davant el capital a la vida i, després, creure'ns millors que els altres. Per tot arreu on havia passat el virus ens havien advertit: «Pareu-ho tot, encara hi sou a temps!». Però, és clar, qui s'atreveix a ser prudent? Qui s'atreveix a no ingressar tants diners?

Petroli barat

El que a primer cop d'ull podria semblar una sort per a la societat ens està destruint fins a les arrels: poder moure coses i persones per quatre pessetes a l'altra punta del món provoca una infinitat de mals com el turisme, la deslocalització, la contaminació... i ens pren la sobirania alimentària. Quin sentit té importar taronges o prunes de Sud-àfrica? Per quatre cèntims enviem la pagesia a l'atur i després a la mínima patim pel desabastiment. Recordem els efectes de la tempesta Glòria? I en aquests moments, no som capaços de produir ni tan sols màscares o bates al nostre país. D'això, en part, ens n'hem de responsabilitzar com a consumidor/es però, sobretot, cal exigir als nostres governs que defensin els productes i la indústria local per salvaguardar no únicament la sobirania: també l'ecologia, els drets laborals...

Estat policial i militar

Qui ens havia de dir que per aturar un virus ens calia l'exèrcit, la policia i el rei al capdavant? Ni en el pitjor deliri de Berlanga hauriem vist un despropòsit així. El problema és que això és real, i l'Estat fa servir tota la maquinària per emblanquir la seva imatge amb suposades activitats humanitàries que són esperpèntiques del tot. Un grapat de militars amb una sulfatadora a l'esquena ruixant amb lleixiu l'aeroport del Prat (que fa, ni més ni menys, 545.000 m²), una feina que podria fer perfectament el personal de neteja amb les eines que ja tenen. L'operació per dissimular l'autoritarisme i el control social és la més lamentable que es recorda, i evidencia un cop més la necessitat de tenir les tasques de cures, sanitàries, de rescat o humanitàries amb personal civil ben pagat, organitzat i dotat de mitjans suficients per fer front a qualsevol adversitat.

Sols el poble salva el poble

I és des de la base, des del carrer, d'on han nascut per enèsima vegada les iniciatives que, sense gens d'afany de reconeixement i amb la solidaritat com a principi fonamental, tenen cura de la pròpia gent. Un exemple ben proper ha estat el grup de suport de la Vall de Llèmena, des del qual veïns i veïnes s'han organitzat per poder atendre les necessitats de la gent més vulnerable a aquest virus. Amb l'ajuda d'una aplicació de xat, les coordinadores fan arribar les demandes al grup de voluntaris i voluntàries, que amb una gran resposta i disponibilitat s'ocupen de totes i cadascuna; tant si es tracta d'anar a buscar queviures o fàrmacs, o fer companyia a través del telèfon, tothom està disposat a tenir cura de qui ho necessiti.

Per acabar, volem agrair-vos de nou el suport rebut, les peticions, els suggeriments i les idees que ens heu fet arribar per seguir enfortint la unitat popular, i recordar-vos que les nostres assemblees sempre són obertes: ens trobareu els divendres abans de cada ple al centre cívic.

Twitter: <https://twitter.com/CUPSG>

Facebook: <https://www.facebook.com/CUPSantGregori>

Web: <http://santgregori.cup.cat/>